

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimē
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Consecratio Praelatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

- 3 Quomodo danda sit auctoritas absolvendi ab his.
 4 Utrum expiret morte reservantis
 5 Utrum Regulares possint absolvere ab his vigore diplomatum.

AD primum. Videatur Navar. cap. 27. ubi in triplici genere casus dicit esse quosdam de jure communi, qui sex sunt, prout ibi num. 256. alios de consuetudine generali, qui sunt quatuor, prout ibi, num. 288. alios de consuetudine speciali, de quibus certa regula dari non potest, cum reservari possint juxta varias locorum ac personarum qualitates. Iple hic insererem quot sint, quibus utitur Ecclesia Romana, Mediolanensis, Neapolitana, vel Beneventana, tamen quisque poterit imitari Cathedrales illas, & ex q̄is sumere exempla, prout magis expedire eis visum fuerit.

Ad Secundum. Dico primum, Con. Trid. sess. 14. cap. 7. de casuum reser. dicit, posse Episcopum sibi reservare casus, sed potius in ædificationem, quam in destructionem. Secundum, ut meminaret illius dicti Jo. Chrysoſt. Homi. 43. in c. 23. Matt. & habetur in cap. alligant, 26. quest. 7. ubi habetur in summario, melius esse errare in misericordia remitendi, quam in severitate ulciscendi; recordarentur etiam illius Luca c. 10. quod in curatione fauciati opus sit vino & oleo, Magist. Senten. in principio 3. Optimum cons. est, posse Episcopum reservare sibi casus, plus minusve juxta majorem, vel minorem Confessorum, quos in sua dioceſe habet, idoneitatem, capacitatem, & eruditio[n]em: nam non omnes capiunt verbum

istud, sed quibus datum est, Matth. cap. 9. vide Abb. in c. Deus qui, num. 5. de pœn. & remis.

Ad tertium. Videatur Navar. c. 27. num. 255. notab. 6. ubi ait, explicitè debet concedi auctoritatem absolvendi a casibus & censoris, commutationibus votorum, absolutionibus juramento[r]um, & dispensatione irregularitatum, quando ita opus esset concedi, juxta gl. cap. licet, in verific. committatur de offic. vic. lib. 6. Et capitulo litterat. 22. sess. Conc. Trident.

Ad quartum. Respondetur per distinctionem: nam vel casus sunt reservati in Synodo provinciali, vel diocesana, vel fiunt in dies & singulis annis: in primo casu sunt perpetui, & non expirant morte conditoris, prout in c. fin. Et ibi gloss. in ver. statuta de offic. leg. & Navar. cap. 27. n. 2, in secundo vero casu morte reservantis expirant, nisi per successores confirmantur, Gom. in c. 2. §. statuto, num. 62. de consti-tut. lib. 6. vide in ver. edicta, §. 3.

Ad quintum. Videto in ver. Absolutio §. 6. 1. p. Et in 2. par. ver. Absolutio, §. 1.

CONSECRATIO PRÆLATORUM SUMMARIUM

- 1 Ubi.
 - 2 Quando.
 - 3 A quo fieri debeat consecratio Episcoporum, & superiorum Prelatorum.
- A**D primum. Vide Sylvest. in ver. consecratio Prelatorum, §. 2. & Conc. Trid. sess. 21. c. 2. de reform.

Ad

CONSECRATIO PRÆLATORUM.

Ad secundum. Infra tres menses, alias ad fructuum perceptorum restitucionem tenentur, & si ultra alios tres menses, ipso jure suis Ecclesiis sint privati. Cōcil. Trid. ss. 7. c. 9. de reform. c. quoniam, 75. distinet. sed an hoc tempus currat à die electionis, vel confirmationis, vide Sylv. loc. citato §. 3. num. 4. Fallit hoc in prælato impedito, accusato, inquisito, seu denunciato, etiam ex culpa sua, quia huic non currit tempus, Staph. de lit. grat. fol. 124. n. 6. & interim non dicuntur vacare beneficia, quæ prius possidebat, quæ tunc censentur vacare, quando fuerit accepta possessio, idem ibidem, n. 8. facit c. quia diversitatem, de concess. prab. c. cum iunctis, §. cum verò, de elect.

Ad tertium. Vide eund. loc. cit. §. 1. de consuetudine. Hodie tam Archiepiscopi, quam Episcopi consecrantur ubique in eis liber; sed profectò optimum esset si practicaretur sic. Con. loco citato.

CONTRACTUS CENVALES.

SUMMARIUM.

- 1 *Quæ conditiones requirantur ad contractus censuales.*
- 2 *An possit ponи census in re stabili, non fructificantि valorem census.*
- 3 *An si licitus contractus ad gaudendum.*
- 4 *An super requam is non habet, qui numeros accipit.*
- 5 *An coarctando tempus, tam ut non possit quis redimere rem censuatam in trahit annos, quam ut elapsis tot annis non possit amplius, sed cadit in solutum.*
- 6 *An huius contractus sit locus in iure proti-*

- miseos.*
- 7 *An venditor census possit vendere rem censuatam sine consensu illius, cui censuavit.*
 - 8 *An census ad vitam sit licitus.*
 - 9 *An possit exigi census per tertias, vel simul.*
 - 10 *An, & quando census presumatur perpetuus sive redimibilis.*
 - 11 *An liceat emere hospitalitiam militum, quod vulgo allogiamento vocatur, valens 38. aureos pro 28. aureis.*

AD primum. Præmittendo primò dicco, quod annuus census est duplex, perpetuus, & temporaneus. Covar. lib. 3. c. 7. n. 1. var. resol. & Nav. c. 1. 14 q. 3. & in Manuali c. 17. n. 232. Secundò, quod anuuus census perpetuus possit constitui vel unus pro vigesimo, gl. in Aubent. perpetua, & ibi Salic. Ang. Fulgosius, de Cast. C. de sacros. Eccl. vel unus pro 50. vel unus pro 15. & Cov. loc. cit. c. 9. n. 3. & 4. quod nō possit constitui certa regula super hoc; stante locorum & temporum varietate, prout dicam in ver. emptio, sed secundum fertilitatem vel sterilitatem prædiorum; Tiraquel. de utroque retract. §. 1. gl. 6. an. 1. & infra, & dico quod ad censem annum redimibilem requiruntur multæ conditiones, juxta Bullam Pii V. sub datum Romæ anno 1568. 14. Kalendas Februarii, relatum à Navar. cap. 17. num. 234. ubi explicantur tredecim conditiones: sed ista Bulla hodie videtur non obligare quoad omnes illas conditiones, quod probatur. Primò, quia oppositum fuit factum, ipso Papa sciente, & tolerante, quando Princeps præcepit aliquid in aliqua lege, & postea fit oppo-